Κορυδὸς.] μήποτε ὀξυκέφαλος λῶ ἐν τῷ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλήν. ὅτι δὲ καὶ αἰχρὸς λῶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις δηλοῖ. Χαλκαλώπηξ.] πανοῦργος λῶ. διὸ ἀλώπηξ. καὶ ὅτι οὐ μόνον ἀναίδητον, τὸ γὰρ καὶ φανερὸν· ἀλλὰ καὶ πονηρόν. ὁ δὲ Δίδυμος Θεαγένη καὶ Φιλοκλέα φησὶν, ὀρνιθώδεις εἶναι.

Ἰβις Λυκούργῳ. Χαιρεφῶντι, νυκτερίς.
Συρακουσίῳ δ', κίττα. Μειδίας δ' ἐκεῖ,
Ὀρτυξ ἐκαλεῖτο. καὶ γὰρ εἶκεν ὄρτυγι
Ὑπὸ συφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
Ἡδὺν δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη.
Ὅπου χελιδὼν λῶ τις ἐμπεποιημένη,
Ἢ πηνέλοψ. ἢ χὴν τις. ἢ περιστερά.
Ἢ πτέρυγες. ἢ πτερόν τι καὶ μικρὸν παρεστὼς.
Τοιαῦτα μὴν τὰ κεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω.
Ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
Πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων,
Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ πόθεν.
Πει. Οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὴν ἰὼν, τὰς ἀρρίχους
Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλει πτερῶν.
Μενῶν δ' φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς παρόντας δέξομαι.

Ibis Lycurgo, Cherephonti vespertilio,
Syracusio autem citta. Medias autem illic
Coturnix vocabatur: etenim similis erat coturnici
A sphyphocompo capite percusso.
Canebant autem omnes ab amicitia auium omnes cantilenas.
Vbi hirundo erat aliqua depicta.
Vel penelops, vel anser aliquis, vel columba,
Vel alæ, vel pennæ quid & paruum adesset.
Talia quidem illinc, vnum autem tibi dico,
Venient illinc huc plus quàm mille,
Alis indigentes, & moribus curuis vngues,
Vt alarum tibi inhabitantibus opus sit alicunde.
PI. *Non igitur per Iouem nobis amplius opus stare,*
sed quàm citissimè tu quidem iens, cistas
Et cophinos omnes imple pennis.
Manens autem portet mihi foras alas,
Ego autem illis accedentes suscipiam.

Σχόλια. Ἰβις Λυκούργῳ.] ἢ ὡς Αἰγυπτίῳ. ἢ ὡς μακροσκελεῖ. ἶβις δὲ ὄρνεον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ. Χαιρεφῶντι.] ὁ Χαιρεφῶν, μέγας τὴν ἰσχὺν προειρηται. νυκτερὶς δὲ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις. δοκεῖ ἂν εἴη Χαιρεφῶν ὁ Σωκρατικός. Συρακουσίῳ δὲ κίττα.] ἐπεὶ γὰρ τὴν φωνὴν τὸ σῆμα. καὶ Εὔπολις ὡς λάλον ἐν πύλαις διασύρει. Συρακούσιος δὲ ἔοικεν λωίκα ἂν λέγῃ τοῖς κωμικοῖς τοῖς ὀπὶ τὴν τειχέων. ἀναβὰς γὰρ ὀπὶ βῆμα ὑλακεῖ φωνεῖ τὸν χῶν. δοκεῖ δὲ τὸ ψήφισμα μὴ κωμῳδεῖν ὀνόματι τινά, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησί. ψᾶρ ἔχε Συρακούσιον. ὀπὶ φανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα λύχοι, ἀφείλετο γὰρ κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν. διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται. Μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρτυξ.] ὁ μὴν Δίδυμος οὕτως. ὁ ὢν Αμμώνιος ὠνόμη ἐξ ὀπιθέτου Μειδίαν ὄρτυγα καλεῖσθαι. Γελοίως δὲ τὸ κυβευτὴν εἶναι, καὶ ἐν πυρῷ τοὺς ὄρτυγας κόπτειν. ὅτως αὐτὸ νῦν Αριστοφάνης προσεῖπε. δηλοῖ δὲ τὸ Αριστοφάνης ἐν Πειραγεῖ. χρηστὸν μὴ καὶ Μειδίαν ὀρτυγοκόπτον. λέγει δὲ ἐν Ποασρίαις ὁ αὐτός, ὡς καὶ πρὸς ἀλέκτορας αὐτὸ ἐπιτιθεμένου. διαβάλλει δὲ εἰς τε πονηρίαν ὡς Πλάτων ἐν νίκαις. καὶ κλοπῆς δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ομήρῳ, καὶ συκοφαντίᾳ. κόβαλός τε εἶναι ἐλέγετο, καὶ πλωχαλαζὼν, ὡς Φρύνιχος ἐν ὀπάλτῃ, ὁ δὲ Σύμμαχος ἥκον ἐώκει. ὄρτυγα δὲ λέγει, ὅτι ὀρτυγοκόπτος λῶ. πρὸς οὗ προειρηται. φέρει δὲ ἐν τοῖς πλείστοις, ὑπὸ συφοκόμπου. καὶ τὰφὲς ὀδὲν ὄζειν εὑρεῖν. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος γράφει ὑπὸ ὀρτυγοκόμπου. καὶ ἐξηγεῖτο, ὅτι ἐγκεῖται τὸ μ. θέλει γὰρ εἰπεῖν τὴν ὀρτυγοκόμπου. ὀπὶ τὸ αὐτὸς τὴν ὀρτυγοκόμπων. Υπὸ συφοκόμπου.] ὁ μάχιμος ὄρτυξ. πρὸς τὸ σπερεῶς κόπτειν. ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε πρὸς τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὁ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν. Ὅπου χελιδὼν.] εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται. κυανέα χελιδών. Η πηνέλοψ.] ὁ πηνέλοψ νήσσῃ μὴν ὅμοιον, πλείστερας δὲ μέγεθος. μέμνηται δὲ αὐτῆς, Στησίχορος καὶ Ιβυκος. εἰς τὸ αὐτὸ τὰ μὴν ἄλλα ἐν συμπληρώμαλι. ὁ δὲ πηνέλοψ, μείζων μὴν ἢ κὴν νῆσσαν ὅμοιον. Η πτέρυγες ἢ πτεροῦ τι] ὅπου μέρος τι πτεροῦ ἢ μόριον ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι, ἢ δὲν αὐτό. Τὰς ἀρρίχους. τὸ χ δίχα τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν, τὰς ἀρρίχους ἢ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δέ τινες κόφινον. ἠγητέον οὖν ἐκ μὴν τὴν αὐτὴν γῆνυς εἶναι. διάφορον δέ τι. λέγεται δὲ καὶ νῦν σωράκων τὶ εἶδος ἀρρίχους. Εμπίπλει πτερῶν.] πρὸς τὸ χορηγεῖν τοὺς βελομένους ὀρνιθωθῆναι τὴν ἀνθρώπων εἰρηται τὰ τοῦτα. ἄλλως. ἐμπίπλει. Αθηκόν. λῶ γὰρ τὸ κοινὸν, ἀπὸ τὴν πίμπλημι, πίμπλαθι, ὡς ἵσταθι. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ Κύκλωψ ἢν πίε οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα, πρὸς τὴν ποιητῆ. Αττικοὶ γὰρ τὰ τρέπουσιν ὀπὶ τὴν εἰς μι τὸ μι εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προσακτικοῖς, καὶ συγκλίνουσι τὴν πρὸς τὴν οὖσαν ὡς ἡ κοινή. ἵστημι, ἵσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι. ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τὴν ποιοῦμενοι πίμπλη καὶ ἵστη λέγουσιν, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τὴν τῆμι, τῆ.

Περίοδος κώλων ιζ'.

Χο. Ταχὺ δ' αὖ, πολυάορα τάνδε πόλιν
Καλεῖ τὶς ἀνθρώπων αὖ.
Πει. Τύχη μόνον παρεστίν.

CH. Citò autem multorum virorum hanc ciuitatem
Vocabit aliquis hominum.
PI. *Fortuna solùm adsit.*

Σχόλια. Ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα.] ἢ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει δικῶλῆς κώλων οὖσα ἀνα-